

Pfv. VII.21.114/2008/3.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Molnár Márta ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Kováts E. Ágnes ügyvéd által képviselt alperes ellen 1.251.308 forint kártérítés és járulékai megfizetése iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 35.P.89.579/2006. szám alatt indult, és a Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 53.Pf.633.132/2007/2. számú ítéletével jogerősen elbírált perében az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 30.000 (Harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

I n d o k o l á s :

Az ítéletekben megállapított tényállás szerint a peres felek között 2004. március 6-án megbízási szerződés jött létre a felperesi társasház közös képviseletének ellátására. A szerződés részletesen tartalmazta a felek jogait és kötelezettségeit, így pl. a 4. pontban az alperesnek azon kötelezettségét, hogy a számvizsgáló bizottsággal köteles kapcsolatot tartani; ennek során elszámolási, pénzügyi, adózási, bérleti, műszaki és jogi kérdésekben tájékoztatást adni, és egyeztetést tartani. A 8. pont értelmében a közös képviselő a társasház ügyeit köteles és jogosult nagyfokú önállósággal, és operativitással intézni, ennek során kizárólagosan a társasház közösség érdekében járhat el. E megbízási szerződés megkötésére azért került sor, mert a korábbi közös képviselő, a Kft. tevékenységével a felperes nem volt megelégedve; kifogásolta, hogy a gázvezeték részleges cseréjére vonatkozóan a Bt-vel, mint kivitelezővel megkötött szerződés ügyintézése során nem megfelelően járt el. A Bt. 1.076.645 forintról kibocsátott számláját a Kft. állítólag annak ellenére teljes egészében nem fizette ki, hogy a felperes OTP számlájáról a fenti összeget felvette, és a vállalkozó számláján fizetési módként készpénzfizetést tüntettek fel.

2004. március végén a Bt. megküldte az alperesnek tájékoztatásképpen a társasház ellen kibocsátani kért fizetési meghagyást, majd az alperes a Pesti Központi Kerületi Bíróság által kibocsátott 977.065 forint összegű fizetési meghagyást átvette; erről a felperest nem értesítette, és ellentmondást sem terjesztett elő. Az igaz, hogy 2004. július végén az alperes a vállalkozótól kötbért kért, amelyet a vállalkozó nem fogadott el, de a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt folyó eljárásban az alperes a felperes érdekében tevékenységet nem fejtett ki, így a fizetési meghagyás jogerőre emelkedett. Ennek alapján a Bt. 2004. október 28-án a felperestől leemelt 1.251.308 forintot. A felperes a megbízási jogviszonyt 2005. január 5-én megszüntette. Az alperes 2004. évről felhívás ellenére elszámolást nem készített, 2005. január végén a társasház iratait az új közös képviselőnek átadta.

A felperes kereseti kérelmében 1.251.308 forint kártérítés, és ennek 2004. október 28. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Álláspontja szerint az alperes megszegte a megbízási szerződést, ezért a Ptk. 477. § (1) és 474. § (1) és (2) bekezdése értelmében a jogerős fizetési meghagyás alapján felperestől leemelt összegért felelősséggel tartozik. A felperes állította, hogy az 1.076.645 forint vállalkozói díjat kiegyenlítette a kivitelező részére, ezért nem volt alapja a Bt. vállalkozói díjkövetelésének. Az alperes azonban elmulasztotta mind a számvizsgáló bizottság, mind - közgyűlés összehívásával - a tulajdonostársak tájékoztatását, a megbízási szerződés 4. és 8. pontjában foglaltakat megszegte.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Szerinte eljárása jogszerű volt, a kár elhárítása érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Ezen túl érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy az alperes megsértette szerződéses kötelezettségét azáltal, hogy sem a közgyűlést, sem a számvizsgáló bizottságot nem tájékoztatta a vállalkozó követeléséről, illetve, hogy a fizetési meghagyással szemben ellentmondást nem terjesztett elő. A felperesnek azonban az alperesi szerződésszegésen és a káron kívül azt is bizonyítania kellett volna, hogy a kár okozati összefüggésben van a szerződésszegő magatartással. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperesi magatartás és a bekövetkezett kár közötti okozati összefüggés nem áll fenn. A felperes ugyanis azt már nem tudta bizonyítani, hogy ellentmondás előterjesztése esetén őt a bíróság nem marasztalta volna, egy le nem folytatott bírósági eljárás utólag nem rekonstruálható.

A másodfokú bíróság a felperes fellebbezése folytán meghozott jogerős ítéletében az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és

kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.251.308 forintot, ennek 2004. október 28. napjától járó késedelmi kamatát, valamint a teljes perköltséget. Az ítélet indokolása értelmében a felperes birtokában lévő bizonylatok igazolják, hogy a felperes már kifizette a vállalkozói díjat a Bt-nek még a fizetési meghagyás kibocsátása előtt. A jogerős fizetési meghagyás ellen lehetőség lett volna perújítási kérelem előterjesztésére hat hónapon belül. A társasház az alperest 2005. január 5-i közgyűlésen megbízatása alól felmentette, de az alperes elszámolási kötelezettségének nem tett eleget, e nélkül pedig a felperes nem foglalhatott volna állást megalapozottan a perújítási kérelem beadása tárgyában. Az alperesnek a Ptk. 474. § (2) bekezdése alapján a részére kézbesített fizetési meghagyásról tájékoztatnia kellett volna a tulajdonostársakat, illetőleg ellentmondást kellett volna előterjesztenie. Mivel az alperes mindezt elmulasztotta, elzárta a felperest attól, hogy a vállalkozó által indított bírósági eljárásban tisztázza a követelés megalapozatlanságát, ezért az alperes felelőssége a Ptk. 318. § (1) bekezdés, illetve 339. § (1) bekezdése alapján a felperessel szemben fennáll.

Az alperes a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezése, és az elsőfokú ítélet helybenhagyása érdekében terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Vélelemnek nevezte a másodfokú bíróság azon álláspontját, hogy a fizetési meghagyással szemben benyújtott ellentmondást követően a felperes pernyertes lett volna. A másodfokú bíróság feltételezésre alapított ítéletét jogszabálysértőnek és teljesen megalapozatlannak tekintette. Szerinte az elsőfokú bíróság ítéleti döntése helytálló, miszerint a felperes nem tudta bizonyítani azt, hogy kára az alperes magatartásával ok-okozati összefüggésben merült fel.

A felperes felülvizsgálati tárgyaláson kifejtett ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos, a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

Az alperes tartalmilag a kártérítés, azaz a Ptk. 339. § (1) bekezdésének megsértésére hivatkozott, mert szerinte a jogerős ítélet feltételezésen alapul, az okozati összefüggés nem állapítható meg az alperesi magatartás és a kár között.

A felülvizsgálati eljárás eredménye alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy nem tekinthető feltételezésnek a perben eljáró bíróságok azon megállapítása, hogy az alperes nem tett eleget a megbízási szerződésben foglalt kötelezettségeinek; nem a felperes érdekének megfelelően intézte a fizetési meghagyásos eljárást, nem tett eleget időben tájékoztatási és ügyintézési kötelezettségének, ezzel megszegte a Ptk. 474. § (2) bekezdésében foglaltakat. Az

okozati összefüggés tárgyában is helytálló döntést hozott a másodfokú bíróság, mert, ha az alperes beterjeszti a fizetési meghagyás elleni ellentmondást, az nem emelkedik jogerőre, és nem kerül sor a 977.065 forintnak és kamatainak a végrehajtására.

A Legfelsőbb Bíróság megjegyzi, hogy a jelen perben az alperes arra nem is hivatkozott, hogy a vállalkozó által kezdeményezett bírósági eljárásban nem voltak megfelelő bizonyítékai a díjkövetelés jogtalan voltára, azt sem állította, hogy az ellentmondás folytán perré alakult eljárásban a társasház biztosan pervesztes lett volna. Az alperes indítványai nélkül a bíróságok hivatalból nem vizsgálhatták a le nem folytatott per kimenetelét, holott erre a bizonyítékok feltárásával és értékelésével lehetőség lett volna. Az alperes az eljárás során arra nem adott magyarázatot, hogy miért nem tájékoztatta a számvizsgáló bizottságot a felperes ellen megindult eljárásról. Az alperes a perújítási eljárás hiányára is alaptalanul hivatkozott, miután a megbízási szerződés fennállása alatt annak megindítására is a megbízott alperes lett volna köteles, hiszen az iratok is egészen 2005. január végéig a birtokában voltak. Nem képezte vita tárgyát a per során a kár összege, a vállalkozó ugyanis a felperes számlájáról a keresetben érvényesített összeget emelte le.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül hozott marasztaló határozatot, amelyet a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartott. A Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezni kellett a sikertelen kérelmet előterjesztő alperest a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

Budapest, 2008. szeptember 18.

Dr. Fehér Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Kováts Rolandné s.k. előadó bíró, Dr. Bartal Géza s.k. bíró